

[Glensgård.]

Det er lidt mærkeligt for fremskridtspartiet nu at stå og debattere et forslag fra miljøministeren, et forslag, som til ukendelighed ligner et forslag fremsat af det radikale venstre, der var til første behandling den 4. marts 1975.

Fremskridtspartiet er klar til at gå ind i debatten omkring miljøinvesteringer. Vi er nok ikke direkte klar til at gå ind i debatten om, hvorvidt vi skal gøre det som en tilskudsordning. Det undrer mig egentlig også en lille smule, at miljøministeren er gået væk fra sine egne udtalelser omkring det radikale venstres forslag, idet miljøministeren den 4. marts i år udtaler (Folketings-tidende 1974-75, sp. 808):

„Der bliver altså tale om en vanskelig afvejning, som må kræve nærmere overvejelse.

I denne forbindelse må det vel også overvejes, hvorvidt eventuelle støtteordninger til miljøforanstaltninger bør gives i form af egentlige tilskud eller i form af låneordninger af en sådan art, at de har en støtteliggende karakter. Fordelen ved sidstnævnte støtteform er åbenlys, og samtidig vil en sådan ordning måske kunne have den samme miljømæssige og beskæftigelsesmæssige effekt som en tilskudsordning.“

Jeg hører en enkelt bemærkning fra salen fra hr. Risgaard Knudsen om, hvorfra der citeres; det er fra 4. august 1975, sp. 808, hvis jeg ellers har lov til at diskutere med hr. Risgaard Knudsen. Nej, der er en trykfejl, det er fra 4. marts.

Der sker her det, at både miljøministeren og fru Birte Weiss fra socialdemokratiet stiller sig meget valne over for en tilskudsordning, men accepterer, at vi måske skal gå ind i debatten omkring en statslåneordning.

Vi ønsker også at få beskæftigelsen rettet op, og vi synes, at miljøinvesteringerne er et udmærket sted at gøre det på. Vi mener bare som også nævnt den 4. marts 1975, at vi må gå ind i en statsgarantilåneordning. Der er mange ting i forslaget fra socialdemokratiet, som skal tages op til en nærmere overvejelse, som hr. Wichmann Madsen sagde, og bl. a. kunne jeg godt tænke mig, at miljøministeren forsøgte at udrede lidt om, hvorvidt man kan acceptere denne tilskudsordning inden for EF. I bemærkningerne skriver man noget om, at man nok

mener, at det kan accepteres. Nu er det jo nok lidt meget at sige, at vi gerne vil have denne forudtalelse, inden vi går videre i sagen, men det er trods alt så vigtig en lovgivning, at det vil være lidt prekært, om vi i folketinget vedtager en lovgivning, som senere viser sig at være EF-stridig.

Fremskridtspartiet accepterer, at vi er langt henne på samlingen og at vi skal skynde os, såfremt vi skal have denne lov igennem, inden vi skal hjem på sommerferie. Dog må vi sige med det samme, at vi er klar til at blive herinde, det er ikke noget problem, vi må bare ikke haste denne lov igennem. Vi skal være sikre på, at vi ikke går hen og vedtager en lovgivning, som vi i løbet af ganske få måneder kommer til at fortryde vi har vedtaget.

Vi går ind i et sagligt udvalgsarbejde omkring lovforslaget, men agter selvfølgelig at følge den linje, vi havde til det radikale venstres forslag, som også socialdemokratiet havde til det radikale venstres forslag, nemlig at vi ikke går i tilskudsretningen, men går i retning af en statsgarantilåneordning.

Vi er klar til at gå i arbejdstøjet, også her 10 minutter efter at vi er færdige i salen.

Lone Dybkjær (RV):

Det radikale venstre er positivt over for det foreliggende lovforslag, hvad der vel næppe kan undre nogen, der har lagt mærke til de forslag, vi selv har fremsat tidligere på året. Jeg forstår, at miljøministeren sidst havde en del betænkeligheder, men der er jo også kommet en betænkning siden, der netop har som et forslag, at der i særlige tilfælde kan ydes tilskud, noget i den retning, som netop fremgår af det foreliggende lovforslag.

Vi er villige til at give dispensationen, således at dette lovforslag kan blive færdigbehandlet inden ferien, og vi vil være positive over for at få det gennemført.

Lowzow (KF):

Fra konservativ side kan vi kun sige, at det er ganske utroligt, som socialdemokratiet husker de løfter, de gav os, da vi lavede miljøloven. Vi er nu ved at nærme os mere og mere fuldendelsen af det, vi startede dengang. Derfor kan det ikke overraske nogen, at vi er positivt indstillet over for dette. Vi vidste, da vi lavede miljøloven, at